WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Hendrik

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
H	H van Heuvels	8
E	E van Eiland	15
N	N van Naaldbos	21
D	D van Duinen	27
R	R van Rivier	33
I	I van Imkerij	39
K	K van Kwelder	45
	De kaart is af!	50
	Jouw dierenlijst	55
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif aan het raam

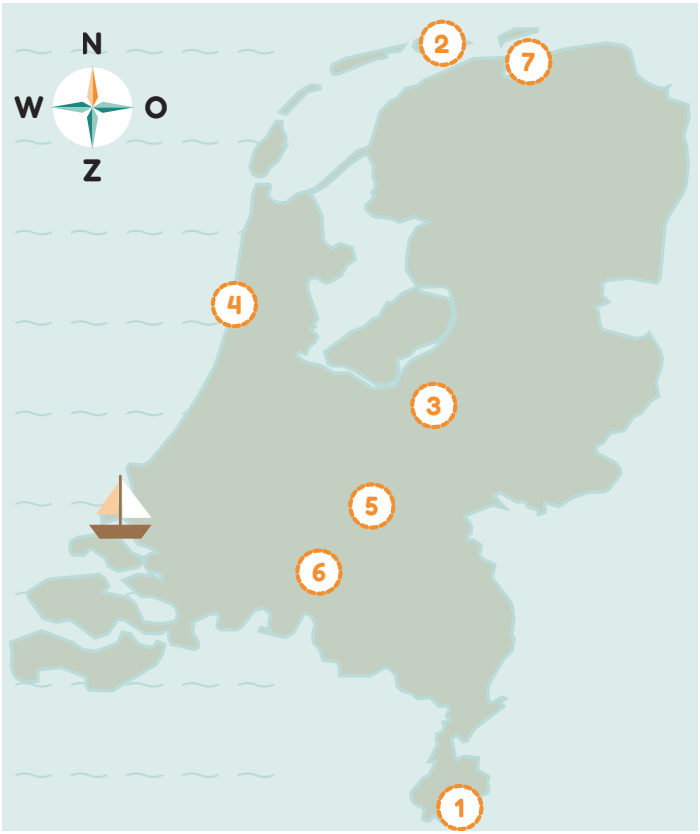
Het was een gewone ochtend. Hendrik zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Hendrik?’ Hendrik liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Hendrik. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

HENDRIK

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

H van Heuvels

Het land ging op en af! Er waren groene heuvels, met heggen, oude boerderijen en bossen op de toppen. ‘Zuid-Limburg,’ zei Pluim. ‘Nederland is niet overal plat.’ Hendrik rende een heuvel af en weer op.

Toen moest hij even uitpuffen.

Het werd schemerig. De lucht kleurde roze. Aan de rand van een bos, bij een helling, zaten grote gaten in de grond. ‘Hier woont een dassenfamilie,’ fluisterde Pluim. ‘In een burcht. Onder de grond hebben ze gangen en kamers.’

Ze gingen zitten, een eind verderop, met de wind in hun gezicht. ‘Dan ruiken ze ons niet,’ fluisterde Pluim. Ze wachtten. En wachtten. Toen kwam er een kop uit een gat. Een witte kop met twee zwarte strepen, van de neus tot de oren.

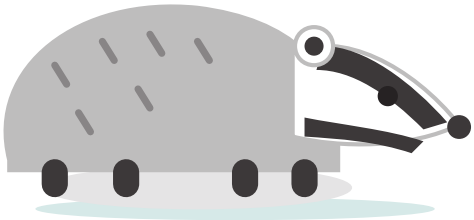
Daarna een grijs, dik lijf op korte pootjes. ‘Een das,’ ademde Hendrik. De das snuffelde en begon te graven in het gras. Hij zocht regenwormen. Hij at er een, en nog een, en nog een. ‘Dassen eten heel veel regenwormen,’ fluisterde Pluim. ‘Dat is hun lievelingseten.’

Toen kwam er nog een das naar buiten, en een kleintje. Het kleintje rolde over het gras. Hendrik moest zijn hand voor zijn mond houden om niet hardop te lachen.

Echt waar!

De das

Dassen wonen met hun familie in een burcht onder de grond, met veel gangen. Pas als het schemert komen ze naar buiten. Ze eten heel graag regenwormen.

Zo groot	ongeveer 67 tot 80 centimeter, plus een korte staart
Eet graag	veel regenwormen, en ook andere kleine beestjes en vruchten
Let op	een witte kop met twee zwarte strepen

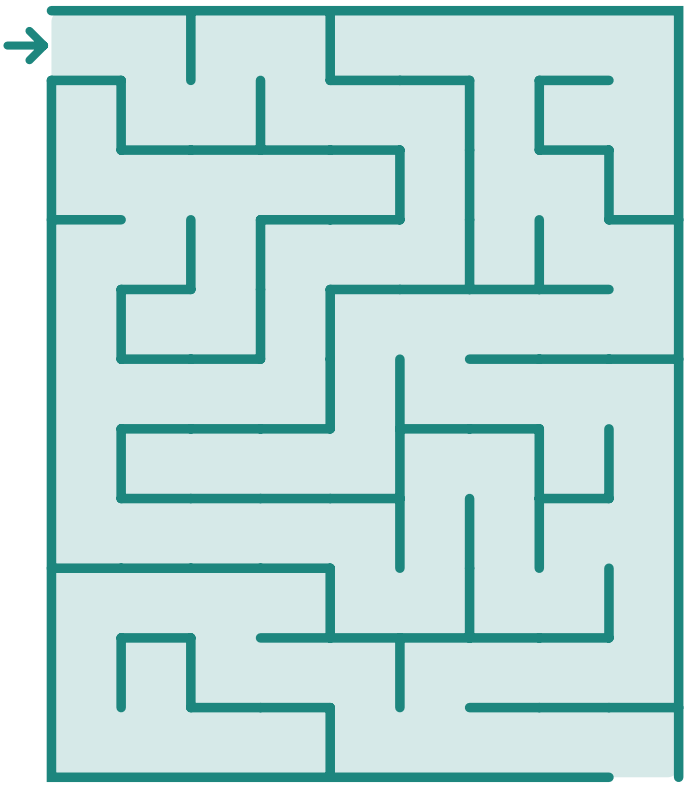
Raadsel: wie ben ik?

Ik heb een witte kop met twee zwarte strepen. Ik woon onder de grond in een burcht en eet graag regenwormen. Wie ben ik?

Op p. 58 staat of je gelijk hebt.

Doolhof

Pluim is de weg kwijt bij de heuvels! Begin bij de groene pijl en help hem naar de das.

Controleer je antwoord op p. 59.

D van Duinen

‘Waar gaan we nu heen?’ vroeg Hendrik. ‘Naar de D,’ zei Pluim, en hij wees met zijn vleugel. Vinger, ogen dicht, woesj! Zand! Overal zand, in hoge en lage heuvels. Het waaide, en het gras op de duinen boog mee.

In de verte glinsterde de zee. ‘De duinen,’ zei Pluim. ‘Ze beschermen het land tegen de zee.’ Ze liepen over het zandpad. ‘Op het pad blijven,’ zei Pluim. ‘Dan blijft het duin heel.’ Hendrik trok zijn laarzen even uit.

Het zand kriebelde tussen zijn tenen. Pluim probeerde op een duintop te landen. Hij gleed zo weer naar beneden.

Bij een helling zag Hendrik gaten in het zand. Een, twee, drie... wel zeven gaten! 'Wie woont daar?' vroeg Hendrik. Toen kwam er een bruin koppie met lange oren uit een gat. Het neusje bewoog: snuf-snuf-snuf. 'Een konijn!' fluisterde Hendrik.

Het konijn hupte naar buiten en begon te knabbelen aan het gras. Toen kwam er nog een. En nog een. 'Onder de grond hebben ze een heel huis,' zei Pluim. 'Met gangen en kamers en een heleboel deuren.' 'Een konijnenflat!' zei Hendrik.

Plotseling stampte een konijn met zijn achterpoot op de grond. Bonk! Alle konijnen schoten weg in hun holen. Je zag alleen nog witte staartjes: wip, wip, wip. 'Wat gebeurde er?' vroeg Hendrik. 'Ze waarschuwen elkaar,' zei Pluim. 'Ik denk dat ze mijn vleugels zagen. Ik ben ook zo indrukwekkend.'

